

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.142/2024/32.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Bf.III.142/2024. számú büntetőügyben Szegeden, 2024. szeptember 17. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt *Terhelt1 és társai* ellen indított büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2023. szeptember 28. napján kihirdetett 12.B.829/2021/111. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

Terhelt3 VII. rendű vádlott cselekményét pénzmosás vétségének [Btk. 400. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulat] minősíti.

Terhelt3 VII. rendű vádlottal szemben a büntetés kiszabását mellőzi és a VII. rendű vádlottat megrovásban részesíti.

Terhelt3 VII. rendű vádlottal szemben 40.000,- (negyvenezer) forint erejéig vagyonekobzást rendel el.

Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában az tanú10 magánfél részére történő, kártérítés megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Terhelt3 VII. rendű vádlott vonatkozásában a tanú8 és személy magánfelek részére történő, kártérítés megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában a 20.810,- (húszezer-nyolcszáztíz) forint eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Terhelt3 VII. rendű vádlott vonatkozásában az eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseket mellőzi.

A Bj.68/2020/1. tételszám alatti bűnjel elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott lakóhelyének címe: cím58, tényleges tartózkodási helye: eljárást segítő8;

Terhelt4 VIII. rendű vádlott bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 399. § (1) bekezdés 2. *fordulat*, (5) bekezdés.

A másodfokú eljárás során felmerült 87.702,- (nyolcvanhétezer-hétszázkettő) forint bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlott köteles megfizetni 30.516,- (harmincezer-ötszáztizennyhat) forintot, Terhelt2 II. rendű vádlott köteles megfizetni 26.670,- (huszonhatezer-hatszázhetven) forintot, ezt meghaladóan a másodfokú eljárás során felmerült 30.516,- (harmincezer-ötszáztizennyhat) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Szolnoki Törvényszék a 2023. szeptember 28. napján kihirdetett 12.B.829/2021/111. számú ítéletével

Terhelt1 I. rendű vádlottat 3 rendbeli csalás büntette, amelyből 2 rendbeli kísérlet [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés b) pont, figyelemmel a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára] és 7 rendbeli csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (3) bekezdés b) pont, figyelemmel a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára] miatt – mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy az I. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt2 II. rendű vádlottat 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntette, amelyből 1 rendbeli kísérlet [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (4) bekezdés b) pont, figyelemmel a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára] és 7 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (3) bekezdés b) pont, figyelemmel a (2) bekezdés b) pont bc)

alpontjára] miatt – halmazati büntetésül – 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt3 VII. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett pénzmosás vétsége [Btk. 400. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulat] miatt, részben mint közvetett tettest, 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 300.000,- Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogház fokozatú szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt4 VIII. rendű vádlottat felbujtóként elkövetett pénzmosás büntette [Btk. 399. § (1) bekezdés és (5) bekezdés] miatt – mint többszörös visszaesőt – 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a VIII. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett továbbá a magánfelek részére fizetendő kártérítésről, az eljárási illeték megfizetéséről, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor az alábbiak szerint.

[3] Fellebbezést jelentett be egyrészt a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség

Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában – a Be. 583. § (3) bekezdés b) pontja alapján – eljárási jogszabálysértés okából, az tanú10 magánfél részére történő kártérítés megfizetésére való egyetemleges kötelezésének mellőzése érdekében;

Terhelt3 VII. rendű vádlott vonatkozásában anyagi jogszabálysértés okából, a jogi minősítés törvénysértő minősítése miatt, a folytatólagosság és a részbeni közvetett tettesség megállapításának mellőzése végett, továbbá a VII. rendű vádlottal szemben vagyonelkobzás elrendelése érdekében, valamint eljárási jogszabálysértés okából, a tanú8 és személy magánfelek részére történő kártérítés megfizetésére való egyetemleges kötelezésének mellőzése érdekében;

Terhelt4 VIII. rendű vádlott vonatkozásában – a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján – a VIII. rendű vádlott terhére, súlyosításért, a szabadságvesztés tartamának lényeges

felemelése és végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítása végett, továbbá eljárási jogszabálysértés okából, az tanú10 magánfél részére történő kártérítés megfizetésére való egyetemleges kötelezésének mellőzése érdekében.

[4] A törvényszék ítéletével szemben fellebbezést jelentette be továbbá Terhelt1 I. rendű vádlott és védője – egyezően – elsődlegesen felmentés, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése érdekében; Terhelt2 II. rendű vádlott és védője – egyezően – ugyancsak elsődlegesen felmentés, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése érdekében; továbbá Terhelt3 VII. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[5] A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség fellebbezésének indoklásában az alábbiakra hivatkozott. A Terhelt2 II. rendű vádlott terhére bejelentett fellebbezés indokaként előadta, hogy a II. rendű vádlott az 1-9. tényállási pontokban rögzített bűncselekmények elkövetésében működött közre bűnsegédként, ugyanakkor a 10. tényállási pontban írt – tanú10 magánfél sérelmére megvalósított – bűncselekmény elkövetésében nem vett részt. Erre figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezen bűncselekménnyel összefüggésben Terhelt2 II. rendű vádlottat is kötelezte tanú10 magánfél részére kártérítés megfizetésére.

[6] A vármegyei főügyészség a Terhelt3 VII. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett fellebbezésének indoklásában kiemelte, hogy tévedett a törvényszék a VII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítése során azáltal, hogy a gondatlanságból elkövetett pénzmosás vétségét egyúttal folytatólagosan és részben közvetett tettesként elkövetettnek minősítette. Ennek indoka, hogy mind a folytatólagos, mind pedig a közvetett tettesi elkövetés kizárólag szándékos bűncselekményhez kapcsolódhat. A főügyészség kifejtette azon álláspontját is, mely szerint Terhelt3 VII. rendű vádlott egyetlen egy esetben sem vett részt a csalási cselekmény elkövetésében, ezáltal pedig tévedett a törvényszék, amikor a gondatlan pénzmosás miatt elítélt VII. rendű vádlottat is kötelezte a magánfelek részére kártérítés megfizetésére.

[7] A vármegyei főügyészség fellebbezésének indoklásában utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelt el – 20.000,- Ft erejéig – vagyonelkobzást Terhelt3 VII. rendű vádlottal szemben. Ezen túlmenően indokoltnak tartotta a 9. tényállási pontból a VII. rendű vádlott vagyoni részesedésére utaló ténymegállapítások mellőzését figyelemmel arra, hogy azok kizárólag annak a tanú15nak a nyomozás során tett tanúvallomásain alapulnak, aki a tárgyaláson történő kihallgatása alkalmával megtagadta a vallomástételt, így az eljárás korábbi szakaszában előadott vallomásai – a 4/2020. Büntető jogegységi határozatban kifejtettekől következően is – nem értékelhetők bizonyítékként.

[8] A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség a Terhelt4 VIII. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett fellebbezésének indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében nem értékelte súlyuknak megfelelően a súlyosító körülményeket, ugyanakkor eltúlzott nyomatékot tulajdonított az enyhítő körülményeknek. E körben kiemelte, hogy Terhelt4 VIII. rendű vádlott többszörös visszaeső, továbbá az ezen minőségét megalapozó elítélésein túlmenően is többszörösen büntetett előéletű.

[9] A főügyészség indokolása szerint a VIII. rendű vádlott fokozott társadalomra veszélyességét jelzi az a körülmény is, hogy a terhére rótt bűncselekményt a korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítélese után, annak végrehajtása során, a eljárást segítő⁷ben történő fogva tartásának időtartama alatt valósította meg. Mindezek okán a Terhelt4 VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát eltúlzottan enyhének ítélte, ezért annak lényeges súlyosítását és a végrehajtási fokozat fegyházban történő meghatározását tartotta indokoltnak. Végezetül a vármegyei főügyészség képviselője kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság az ugyancsak pénzmosás miatt elítélt VIII. rendű vádlottat is tévesen kötelezte az érintett magánfél részére kártérítés megfizetésére.

[10] Terhelt1 I. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában előadta, hogy megítélése szerint a törvényszék ítélete részben megalapozatlan, mivel egyrészt a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, másrészt pedig az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Erre figyelemmel a védő indokoltnak tartotta a tényállás azzal történő kiegészítését, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a bűncselekményeket „testi erőszakkal való fenyegetés” hatására követte el, mely körülmény – a Btk. 15. § c) pontja és 19. § (1) bekezdése alapján – „bűnösséget” kizáró okként az I. rendű vádlott felmentését vonja maga után. A védői fellebbezés indokolása hivatkozott arra is, hogy amennyiben a másodfokú bíróság megítélése szerint a kényszer vagy fenyegetés csupán korlátozta az I. rendű vádlottat az akaratának megfelelő magatartás tanúsításában, úgy a büntetés korlátlan enyhítésének van helye, amely a büntetés lényeges enyhítését indokolja. A védői érvelés szerint ugyancsak a büntetés enyhítését alapozza meg a jelentős időmúlás, Terhelt1 I. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomása és az, hogy két esetben a cselekmény kísérleti szakban rekedt.

[11] Terhelt2 II. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában elsődlegesen a törvényszék ítéletének részbeni megalapozatlanságára hivatkozott, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, továbbá a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Ezzel összefüggésben kifogásolta, hogy a törvényszék Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában kizárólag a terhelő bizonyítékokat értékelte, és nem adott számot a felmentésére alapot adó bizonyítékokról, illetve azok elvetésének indokairól.

[12] A védői érvelés szerint Terhelt1 I. rendű vádlott eljárás során több alkalommal megváltoztatott vallomásai nem szolgálhatnak a II. rendű vádlott bűnösségének alapjául, mivel azok bizonyítékok köréből történő „kirekesztése” indokolt, emellett azonban azt is megjegyezte, hogy az I. rendű vádlottnak is voltak olyan nyilatkozatai az eljárás során,

amelyek egybecsengtek Terhelt2 II. rendű vádlott ártatlanságát hangsúlyozó védekezésével. A védő hangot adott azon meglátásának is, mely szerint a II. rendű vádlott semmilyen formában nem vett részt a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében, azok megvalósulásáról tudomással sem bírt, így azokhoz semmiféle segítséget nem nyújthatott. Mindezen körülményekre figyelemmel a védő elsődlegesen Terhelt2 II. rendű vádlott felmentésére tett indítványt. A másodlagos védői indítvány a büntetés enyhítését célozta, amelynek körében utalt az igen jelentős – 6 évet meghaladó – időmúlásra, ami a védelmi álláspont szerint megalapozza a büntetés törvényi minimumra történő enyhítését.

[13] Terhelt3 VII. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülést megelőzően a fellebbezését visszavonta [másodfokú iratok 28-29. sorszám], amihez a VII. rendű vádlott hozzájárult.

[14] Terhelt1 I. rendű vádlott a fellebbezésének indokolásaként értékelhető beadványában [másodfokú iratok 19. sorszáma] sajnálatát fejezte ki az általa elkövetett bűncselekmények miatt, és valamennyi sértettől bocsánatot kért azzal, hogy kinyilvánította az okozott kár megfizetésére irányuló szándékát. Együttműködésére, részbeni beismerő vallomására, az igen jelentős időmúlásra és személyi körülményeire figyelemmel a vele szemben kiszabott büntetését enyhítését indítványozta.

[15] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.237/2021/14. számú átiratában a vármegyei főügyészség által bejelentett fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy a polgári jogi igények téves megítélését eljárási jogszabálysértés helyett anyagi jogi jogszabálysértésnek minősítette, egyebekben azonban az ügyészi fellebbezés indoklásában kifejtettek változatlan tartalommal fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. A törvényszék által megállapított tényállását helyesbítésére tett indítványt. Kifejtette, hogy a törvényszék helyesen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére, Terhelt3 VII. rendű vádlott bűncselekménye ugyanakkor csak részben felelt meg a büntető anyagi jog szabályainak, gondatlan bűncselekményről lévén szó ugyanis tévesnek találta a pénzmosás vétségének folytatólagosan és részben közvetett tettesként elkövetettként történő minősítését.

[16] A fellebbviteli főügyészség átiratában rögzítettek szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrányok – Terhelt4 VIII. rendű vádlott kivételével – megfelelőek és arányosak voltak. Az ügyészségi álláspont szerint a VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama ugyanakkor eltúlzottan enyhe, mivel a figyelembe vehető súlyosító körülmények nyomatékát nem ellensúlyozzák annyira az enyhítő körülmények, hogy mindez az irányadó középértéktől történő jelentős eltérést indokoljon. Mindezek alapján Terhelt4 VIII. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú, a középértékhez jobban közelítő tartamú szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak. Tekintettel arra, hogy Terhelt3 VII. rendű vádlott a főügyészség megítélése szerint összességében 20.000,- Ft-tal gazdagodott a bűncselekmény révén, ezért ezen összegre nézve vagyonekobbzás elrendelését indítványozta. Részletesen indokolt érvelése szerint pedig az elsőfokú bíróság több ponton is tévesen rendelkezett a sértettek részére megítélt polgári jogi igénnyel összefüggésben.

[17] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője összességében arra tett indítványt, hogy az ítéltábla változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét akként, hogy Terhelt2 II. rendű vádlottnak az tanú10 magánfél részére történő, 346.800,- Ft összegű kártérítés megfizetésére vonatkozó egyetemleges kötelezését mellőzze; Terhelt3 VII. rendű vádlott cselekményének jogi minősítéséből mellőzze a folytatólágosságra és a részbeni közvetett tettességre való utalást, az helyesen: pénzmosás vétsége [Btk. 400. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulat]; a VII. rendű vádlottal szemben 20.000,- Ft erejéig rendeljen el vagyonekobzást; mellőzze a VII. rendű vádlottnak a tanú8 magánfél részére 150.000,- Ft összegű és az személy magánfél részére 345.000,- Ft összegű kártérítés egyetemleges megfizetésére kötelezését; a Terhelt4 VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát súlyosítsa; a szabadságvesztés büntetést fegyházban rendelje végrehajtani; végezetül pedig mellőzze a VIII. rendű vádlottnak az tanú10 magánfél részére 346.800,- Ft összegű kártérítés egyetemleges megfizetésére kötelezését. Egyebekben pedig indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a másodfokú felülbírálattal érintett egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

[18] A fellebbviteli főügyészség átiratára tett észrevételében Terhelt4 VIII. rendű vádlott hangsúlyozta, hogy a terhére rótt bűncselekményt elkövette, az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést pedig arányosnak tartja. A VIII. rendű vádlott kifejtette, hogy lassan 7 éve folyamatosan eljárást segítőben tartózkodik, amely jelentős anyagi és lelki terhet ró a családjára, így szabadulása esetén mindent megtenne azért, hogy iskolás gyermekei segítségére legyen és támogassa őket. Terhelt4 VIII. rendű vádlott részletesen rögzítette az egészségi állapotával kapcsolatos adatokat és körülményeket, amelyek szintén arra sarkallják, hogy a jövőben – szabadulása esetén – jogkövető életvitelt folytasson. Mindezen körülményekre figyelemmel a VIII. rendű vádlott azt indítványozta, hogy az ítéltábla a terhére bejelentett, a büntetés súlyosítására irányuló ügyészégi fellebbezésnek ne adjon helyt, és vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[19] A vádlottak és védőik a fellebbezési nyilvános ülésen az alábbi tartalommal szólaltak fel.

[20] Terhelt1 I. rendű vádlott védője a fellebbezésének indokolásában foglaltakat fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy az elsőfokú ítélet [287] bekezdésében Terhelt1 vádlotti rendősége elírásra került.

[21] Terhelt2 II. rendű vádlott védője a fellebbezésének indokolásában foglaltakat ugyancsak fenntartotta azzal, hogy másodlagos – a büntetés enyhítését célzó – fellebbezése körében kiemelte azt, hogy a büntetés-végrehajtás keretei között munkát végző és ebből származó jövedelemmel rendelkező II. rendű vádlott négy kiskorú gyermek eltartásához járul hozzá.

[22] Terhelt3 VII. rendű vádlott védője kiemelte, hogy bár a fellebbezését visszavonta, azonban egyetértett a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtett azon állásponttal, mely szerint az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte Terhelt3 VII. rendű vádlottat a családi cselekményekkel okozott kár megtérítésére.

[23] Terhelt4 VIII. rendű vádlott védője a fellebbezésének indokolásában foglaltakat továbbra is fenntartva az ügyészség súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezését alaptalannak tartotta.

[24] Terhelt1 I. rendű vádlott megbánásának adott hangot és bocsánatot kért az általa elkövetett bűncselekmények miatt. Kiemelte, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, és ezen körülményre, valamint az igen jelentős időmúlásra tekintettel a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[25] Terhelt2 II. rendű vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetését követő időszakban megváltozott személyi körülményeire figyelemmel ugyancsak a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[26] Terhelt3 VII. rendű vádlott sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy könnyelműsége folytán megbízott másokban.

[27] Terhelt4 VIII. rendű vádlott ugyancsak megbánásának adott hangot. Kiemelte, hogy két kiskorú gyermeke van, idősebb fia idén kezdte el a középiskolai, míg kisebbik gyermeke az általános iskolai tanulmányait. Immár 7. éve folyamatosan eljárást segítőben tartózkodik, így szabadulása esetén minden figyelmét családjának kívánja szentelni azzal, hogy még az intézeti keretek között szakmát szeretne szerezni.

[28] Az ítéltábla a súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést és a védelmi fellebbezéseket – egyik irányban sem – nem tartotta alaposnak, míg a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtettek túlnyomó részben helytállóak.

[29] A bejelentett fellebbezések irányára figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 VII. rendű vádlott vonatkozásában teljeskörűen felülbírált [Be. 590. § (1)-(2), (7) és (10) bekezdései]; míg Terhelt4 VIII. rendű vádlott tekintetében korlátozott felülbírálatnak volt helye [Be. 590. § (3) és (5) bekezdései].

[30] Ennek eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság sem hatályon kívül helyezést eredményező, sem pedig egyéb – relatív jellegű – eljárási szabálysértést nem vétett, eljárását a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le.

[31] A törvényszék a releváns tények és körülmények tekintetében a szükséges körben és mélységben a bizonyítást lefolytatta, az ennek során beszerzett – részben egymással ellentétes, részben pedig egymást támogató – bizonyítékokat pedig maradéktalanul mérlegelési körébe vonta, és logikus, az iratok tartalmának megfelelő, minden részletre kiterjedő indokát adta annak, hogy egyes bizonyítékokat milyen indokból fogadott el a tényállás megállapításának alapjául, míg más bizonyítékokat milyen megfontolásból vetett el. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság meggyőző indokolással adott számot arról, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott eljárás különböző szakaszaiban előterjesztett, többször módosított és egymásnak több szempontból is ellentmondó vallomásai közül miért a saját felelősségét elismerő és a terhelt társaira nézve is terhelő – egyúttal azonban más bizonyítékokkal, így a korábbi terhelték bűnösséget beismerő nyilatkozataival és vallomásaival, tanúvallomásokkal és okirati bizonyítékokkal is alátámasztott – vallomásait fogadta el valósnak. E körben a törvényszék mindenben helyes indokolással vetette el az I. rendű vádlott azon – saját korábbi vallomásainak is ellentmondó – védekezését, mely szerint egykori zárkatársa, személyi fenyegetéseinek hatására követte el a terhére rótt bűncselekményeket, ebből következően Terhelt1 I. rendű vádlott büntethetőséget kizáró ok fennállását célzó védekezése nem vezethetett eredményre.

[32] A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét pedig az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (4) bekezdés]. A bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása tehát az elsőfokú bíróság feladata, amit önállóan, a vád keretei között végez el. Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. Figyelemmel arra, hogy ezen feladatának a törvényszék a szükséges mértékben eleget tett, így a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő értékelésére. Mindezek alapján a Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott felmentését célzó – valójában azonban a bizonyítékok mérlegelését támadó – védelmi fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[33] A törvényszék alapvetően megalapozott tényállást állapított meg, ugyanakkor az ítéltábla – a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – az elsőfokú bíróság ítéletének vádra utaló részét, egyes vádlottak személyi körülményeire és korábbi elítéléseire vonatkozóan megállapított adatokat, továbbá a tényállást az alábbiak szerint több ponton kiegészítette, illetve helyesbítette.

[34] A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség a hivatkozott vádiratával a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjának 2. fordulatába ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő és

büntetendő pénzmosás bűntette miatt vádolta Terhelt4 VIII. rendű vádlottat {elsőfokú ítélet [1] bekezdés}.

[35] A Szolnoki Járásbíróság 9.B.1012/2012/28. számú jogerős ítéletével *bűnsegédként elkövetett* lopás vétségének *kísérlete* miatt ítélte el Terhelt1 I. rendű vádlottat {elsőfokú ítélet [5] bekezdés 4. pont}.

[36] A Szarvasi Járásbíróság 5.Fk.78/2013/15. számú jogerős ítéletével kiskorú veszélyeztetésének bűntette és *más bűncselekmények* miatt ítélte el Terhelt1 I. rendű vádlottat {elsőfokú ítélet [5] bekezdés 5. pont}.

[37] A Szarvasi Járásbíróság 5.Beü.60/2015/5. számú jogerős ítéletével az elsőfokú ítélet [5] bekezdés 2., 3., 4., 5. és 6. pontjaiban hivatkozott elítélésekkel kiszabott szabadságvesztés büntetéseket összbüntetésbe foglalta, és az összbüntetés tartamát 6 év 8 hónap börtönben határozta meg {elsőfokú ítélet [5] bekezdés 7. pont}.

[38] Az ítéltábla Terhelt1 I. rendű vádlott korábbi elítéléseinek köréből mellőzte az elsőfokú ítélet [5] bekezdés 8. és 9. pontjaiban megjelölt elítélések feltüntetését, mivel a jelen eljárásban elbírált bűncselekmények elkövetésére a szóban forgó ügydöntő határozatok jogerőre emelkedésének időpontjait megelőző időszakban került sor, ekként tehát azok a jelen eljárás szempontjából nem alapozzák meg az I. rendű vádlott elkövetéskori büntetett előéletét.

[39] A másodfokú bíróság kiegészítette az elsőfokú ítélet [5] bekezdését annyiban, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott a jelen eljárásban elbírált bűncselekményeket egyrészt a vele szemben a Békéscsabai Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 26/2017. bü. szám alatt csalás vétsége [alapos gyanú közlésének időpontja: 2017. március 16. napja], másrészt pedig a Körmendi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 685/2017. bü. számon csalás bűntette és más bűncselekmények [alapos gyanú közlésének időpontja: 2017. december 4. napja] miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg.

[40] Az ítéltábla Terhelt2 II. rendű vádlott korábbi – helyesen – elítélésének köréből mellőzte az elsőfokú ítélet [7] bekezdés 1. pontjában megjelölt elítélés feltüntetését, mivel a jelen eljárásban elbírált bűncselekmények elkövetésére a szóban forgó ügydöntő határozat jogerőre emelkedésének időpontját megelőző időszakban került sor, ekként tehát az a jelen eljárás szempontjából nem alapozza meg a II. rendű vádlott elkövetéskori büntetett előéletét. Megállapítható ugyanakkor, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekményeket ezen büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg.

[41] Terhelt2 II. rendű vádlott büntetett előéletű, mivel a Békéscsabai Városi Bíróság az 1998. december 9. napján jogerőre emelkedett 8.B.30/1998/10. számú ítéletével társtettesként elkövetett önbíráskodás büntette miatt 6 hónap börtönbüntetésre ítélte {elsőfokú ítélet [7] bekezdés 1. pont}.

[42] Az elsőfokú ítélet [8] bekezdésében hivatkozott büntetőeljárás időközben jogerősen befejeződött, ugyanis a Kecskeméti Törvényszék a 2023. november 28. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 20.B.562/2023/2. számú ítéletével Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt – halmazati büntetésül – 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

[43] Az elsőfokú ítélet [9] bekezdésében a VII. rendű vádlott neve helyesen Terhelt3.

[44] A Szolnoki Járásbíróság 3.Fk.474/2013/86. számú jogerős ítéletével Terhelt2 II. rendű vádlottat 8 év *börtönbüntetésre* ítélte {elsőfokú ítélet [10] bekezdés}.

[45] Terhelt4 VIII. rendű vádlott vonatkozásában a Mezőtúri Városi Bíróság 3.B.232/2009/21. számú jogerős ítéletével kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását a Hajdúböszörményi Járásbíróság 1.B.167/2015/47. számú jogerős ítélete rendelte el {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 2. pont}.

[46] A Mezőtúri Városi Bíróság 3.B.73/2011/25. számú jogerős ítéletével Terhelt4 VIII. rendű vádlottat *bűnsegédként elkövetett* lopás büntette és más bűncselekmények miatt ítélte el {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 3. pont}.

[47] A Nyírbátori Járásbíróság 1.B.611/2008/173. számú jogerős ítéletével Terhelt4 VIII. rendű vádlottat *társtettesként elkövetett* csalás büntette miatt ítélte el {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 4. pont}.

[48] A Hajdúböszörményi Járásbíróság 1.B.167/2015/47. számú jogerős ítéletével Terhelt4 VIII. rendű vádlottat *társtettesként elkövetett* csalás büntette miatt, *mint különös visszaesőt* ítélte el. A szabadságvesztés végrehajtásának kezdő időpontja 2018. december 28. napja, míg annak kitöltésére 2022. április 27. napján került sor {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 6. pont}.

[49] Terhelt4 VIII. rendű vádlott jelenleg a Kunszentmártoni Járásbíróság 1.B.167/2012/138. számú jogerős ítéletével kiszabott szabadságvesztést tölti, amelynek kitöltése 2025. december 7. napján esedékes {elsőfokú ítélet [13] bekezdés 7. pont}.

[50] Az ítéltábla Terhelt4 VIII. rendű vádlott korábbi elítéléseinek köréből mellőzte az elsőfokú ítélet [13] bekezdés 8-11. pontjaiban megjelölt elítélések feltüntetését, mivel a jelen eljárásban elbírált bűncselekmény elkövetésére a szóban forgó ügydöntő határozatok jogerőre emelkedésének időpontjait megelőző időpontban került sor, ekként tehát azok a jelen eljárás szempontjából nem alapozzák meg a VIII. rendű vádlott elkövetéskori büntetett előéletét. Megállapítható ugyanakkor, hogy Terhelt4 VIII. rendű vádlott a jelen eljárásban terhére rótt bűncselekményeket az elsőfokú ítélet [13] bekezdés 8-9. pontjaiban megjelölt büntetőeljárások hatálya alatt valósította meg.

[51] Az ítéltábla – az alábbiak szerint – kiegészítette az elsőfokú ítélet [42] bekezdését a jelen ügyben ugyancsak terheltként érintett terhelt III. rendű, terhelt5 IV. rendű, tanú17 V. rendű, tanú18 VI. rendű, tanú19 IX. rendű és tanú20 X. rendű vádlott jogerős elítéléseinek adataival:

[52] A Szolnoki Törvényszék a 2022. március 31. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 12.B.829/2021/11. számú ítéletével terhelt III. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A III. rendű vádlottal szemben 370.500,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[53] A Szolnoki Törvényszék a 2021. május 17. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 3.B.409/2021/2. számú ítéletével terhelt5 IV. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette miatt 1 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette A IV. rendű vádlottal szemben 20.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[54] A Szolnoki Törvényszék a 2020. november 9. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 3.B.956/2020/2. számú ítéletével tanú17 V. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Az V. rendű vádlottal szemben 15.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[55] A Szolnoki Törvényszék a 2020. december 2. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 3.B.1024/2020/2. számú ítéletével tanú18 VI. rendű vádlottat folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette miatt 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A VI. rendű vádlottal szemben 1.630.000,- Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[56] A Szolnoki Törvényszék a 2020. november 23. napján kihirdetett és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 3.B.999/2020/2. számú ítéletével tanú19 IX. rendű vádlottat pénzmosás bűntette miatt 1 év 2 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A IX. rendű vádlottal szemben 5.000,- Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[57] A Szolnoki Törvényszék a 2020. november 23. napján kihirdetett és 2020. november 26. napján jogerőre emelkedett 3.B.999/2020/2. számú ítéletével tanú20 X. rendű vádlottat pénzmosás bűntette miatt 1 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A X. rendű vádlottal szemben 5.000,- Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[58] Az ítéltábla ugyancsak kiegészítette az elsőfokú ítélet [46] bekezdését annyiban, hogy tanú1 sértett a telefonhívás hatására az I. rendű vádlott által közölt bankszámlaszámra 172.500,- Ft-ot átutalt.

[59] A másodfokú bíróság – valamennyi tényállási pontot érintően, mint nem oda tartozót – a tényállásból a jogi indokolás körébe utalta egyrészt a jogtalan haszonszerzési célzatra, másrészt pedig a megszerzett pénzeszegek elleplezésére vonatkozó megállapításokat.

[60] Az elsőfokú ítélet 2. tényállási pontjával érintett sértett nevének írásmódja helyesen *személy2*.

[61] Az elsőfokú ítélet [72] bekezdésében a sértett neve helyesen tanú3.

[62] Az ítéltábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában rögzített azon okfejtést, mely szerint az elsőfokú ítélet [172] és [173] bekezdéseit érintően a hivatkozott pénzeszegek Terhelt3 VII. rendű vádlott általi megszerzésére vonatkozóan tett ténymegállapítások mellőzésének lenne helye. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [245] és [246] bekezdéseiben mindenben helytálló érveléssel mutatott rá arra, hogy tanú15 eljárás során tett tanúvallomásai milyen okból nem értékelhetők bizonyítékként. A pénzeszegek VII. rendű vádlott általi megszerzésével kapcsolatos ténymegállapítások ugyanakkor nem a tárgyalási szakban a tanúvallomást megtagadó tanú15 vallomásain, hanem Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 VII. rendű vádlott vallomásainak egymással összevetett értékelésén alapul, így azok mellőzésének nem volt helye.

[63] A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottá vált, amely így a másodfokú felülbírálat alapjául szolgált.

[64] A törvényszék ítéletének indokolása pedig annyiban szorult helyesbítésre, hogy a nyomozás során tanúként kihallgatott sértettek tárgyaláson felolvasott vallomásai nem okirati bizonyítékként, hanem *tanúvallomásként* értékelendők {elsőfokú ítélet [215] bekezdés}; a sértetteknek a *2. tényállási pontban írt cselekményt leszámítva* keletkezett ténylegesen kára {elsőfokú ítélet [265] bekezdés}; az elsőfokú ítélet [287] bekezdésében pedig Terhelt1 terhelti rendűsége helyesen *I. rendű* vádlott.

[65] A fentiek szerint megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a terhükre megállapított cselekmények jogi minősítése is alapvetően – Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 VIII. rendű vádlottat érintően – megfelelt a büntető anyagi jog szabályainak.

[66] A Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott terhére felrótt családi cselekményekkel kapcsolatos jogi indokolás – a minősítést befolyásoló értékhatárokkal összefüggésben – kiegészítésre szorult a Btk. 459. § (6) bekezdés a) és b) pontjának feltüntetésével, a kár ugyanis ötvenezer-egy és ötszázezer forint között kisebb, míg ötszázezer-egy és ötmillió forint között nagyobb.

[67] Az elsőfokú bíróság ítéletének [272] bekezdésében összegezte – mindenben helyesen – a Terhelt1 I. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmények jogi minősítését. Mindez csupán annyiban szorul kiegészítésre, hogy a Btk. 373. § (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő család bűntettének megállapítása az ítéleti tényállás 2., 3. és 10. tényállási pontján alapul.

[68] Ami a Terhelt3 VII. rendű vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítését illeti, az ítéltábla mindenben osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtett indokokat. Mindezek alapján tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a VII. rendű vádlott gondatlan bűncselekményét egyrészt folytatólagosan, másrészt pedig részben közvetett tettesként elkövetettnek minősítette. A folytatólagosság törvényi fogalmából következően – az irányadó bírói gyakorlat által is alátámasztottan – a folytatólagosság egységébe kizárólag szándékos bűncselekmények foglalhatók, míg a gondatlanságból elkövetett bűncselekmények szükségszerűen a természetes egység keretében maradnak. Ekként tehát a gondatlan bűncselekmény folytatólagos elkövetése fogalmilag kizárt [BH2004. 174.]. A közvetett tettesség Btk. 13. § (2) bekezdésében rögzített törvényi fogalmából következően pedig ezen elkövetői alakzat ugyancsak kizárólag szándékos bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódhat, így gondatlan bűncselekmény esetén a közvetett tettesség megállapítása szintén fogalmilag kizárt. A kifejtettekből következően az ítéltábla Terhelt3 VII. rendű vádlott cselekményének jogi minősítését annyiban változtatta meg, hogy azt – a

folytatólagos és részbeni közvetett tettesi elkövetésre utalást mellőzve – pénzmosás vétségének [Btk. 400. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulat] minősítette.

[69] Egyebekben a törvényszék a VII. rendű vádlott esetében helyesen ismerte fel az alkalmazandó büntető törvény vizsgálatának szükségességét, és helytállóan foglalt állást akként, hogy Terhelt³ VII. rendű vádlottra nézve az elbírálás időpontjában hatályos büntető törvény nem biztosít kedvezőbb elbírálást.

[70] Az elsőfokú bíróság alapvetően törvényesen minősítette Terhelt⁴ VIII. rendű vádlott bűncselekményét, ugyanakkor a jogi indokolás körében elmulasztotta feltüntetni azt, hogy esetében melyik – tehát az elkövetés vagy az elbírálás időpontjában hatályos – büntető törvényt alkalmazta. Mindezek alapján az ítéltábla kiegészítette a jogi indokolást azzal, hogy a Btk. 2. §-a szerinti vizsgálatot elvégezve a VIII. rendű vádlott esetében az elbírálás időpontjában hatályos büntető törvény összességében kedvezőbb elbírálást eredményez, mivel a terhére megállapított bűncselekmény irányadó büntetési tételkerete az elkövetés időpontjában még 1 évtől 5 évig, az elbírálás időpontjában pedig – a törvényi minimum meghatározása nélkül – 5 évig terjedő szabadságvesztés.

[71] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy Terhelt⁴ VIII. rendű vádlott cselekményének minősítése kapcsán – a jogszabályi alap megjelölése körében – a törvényszék elmulasztotta feltüntetni az elkövetési magatartásra utaló fordulatot. Az irányadó bírói gyakorlat szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével utalni kell [61/2008. BK vélemény 3/a.) pont]. Mindezek alapján az ítéltábla Terhelt⁴ VIII. rendű vádlott bűncselekményének jogszabályi alapját akként pontosította, hogy az helyesen: Btk. 399. § (1) bekezdés 2. *fordulat*, (5) bekezdés.

[72] Ami a büntetés kiszabását illeti, az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülmények korrekcióra szorultak az alábbiak szerint.

[73] Az ítéltábla valamennyi vádlott javára további enyhítő körülményként vette figyelembe azt, hogy hosszabb ideje állnak büntetőeljárás hatálya alatt [56/2007. BK vélemény III/10. pont].

[74] Az elsőfokú bíróság Terhelt⁴ VIII. rendű vádlott személyi körülményei körében ugyan helyesen rögzítette a fennálló betegségeit {elsőfokú ítélet [11] bekezdés}, elmulasztotta ugyanakkor azok enyhítő körülményként történő értékelését, amelyet az ítéltábla e helyütt pótolta [56/2007. BK vélemény II/12. pont].

[75] Az ítéltábla Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában mellőzte a csalás bűncselekményének országos és helyi elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelését. Ennek indoka, hogy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/11. pontja értelmében az elszaporodottság csak akkor értékelhető súlyosító hatásúként, amennyiben a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma *az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál*. A hivatkozott kritériumoknak megfelelő adat ugyanakkor az eljárás során nem merült fel, és arról a másodfokú bíróságnak sem volt hivatalos tudomása.

[76] A másodfokú bíróság Terhelt4 VIII. rendű vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelte a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést [56/2007. BK vélemény II/2. pont].

[77] Az ekként kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a bűncselekményeket különös visszaesőként, más ügyben kiszabott jogerős szabadságvesztés büntetés végrehajtása alatt sorozatjelleggel megvalósító Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában a büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával biztosíthatók megfelelően. A törvényszék mind a szabadságvesztés, mind pedig a közügyektől eltiltás tartamát arányosan állapította meg, így azok lényeges enyhítésére az ítéltábla nem látott lehetőséget. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárása ugyancsak megfelelt az irányadó anyagi jogi rendelkezéseknek.

[78] Terhelt2 II. rendű vádlott másokat bűnelkövetésbe vivő szerepére is figyelemmel, még bűnsegédi cselekvősege mellett is, helyesen ismerte fel a törvényszék azt, hogy a büntetési célok a II. rendű vádlott esetében is kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával biztosíthatók. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát egyaránt arányos tartamban határozta meg, továbbá esetében is törvényes volt a végrehajtási fokozat és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítása. A másodfokú bíróság Terhelt2 II. rendű vádlott esetében sem látott lehetőséget a büntetések tartamának lényeges enyhítésére.

[79] Az ítéltábla álláspontja szerint Terhelt3 VII. rendű vádlott mintegy 7 évvel ezelőtt elkövetett gondatlan bűncselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása szükségtelen. Mindezek alapján a másodfokú bíróság Terhelt3 VII. rendű vádlott esetében a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyúttal pedig őt megrovásban részesítette. A megrovással az ítéltábla helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja a VII. rendű vádlottat arra, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől [Btk. 64. § (1) és (2) bekezdés].

[80] Az irányadó tényállás szerint ugyanakkor Terhelt3 VII. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben 40.000,- Ft-tal gazdagodott {elsőfokú ítélet [146], [160] és [173] bekezdés}. Figyelemmel arra, hogy a bűnös úton szerzett vagyon elvonását az elsőfokú bíróság elmulasztotta, ezért azt az ítéltábla a vagyonelkobzás elrendelésével pótolta [Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont].

[81] A törvényszék Terhelt4 VIII. rendű vádlott esetében is helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok a többszörös visszaesőnek minősülő VIII. rendű vádlott vonatkozásában kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabásával biztosíthatók. Az ítéltábla álláspontja szerint mind a szabadságvesztés, mind pedig a közügyektől eltiltás tartama arányos, és figyelemmel arra, hogy Terhelt4 VIII. rendű vádlott egy közel 7 évvel ezelőtt megvalósított bűncselekmény elkövetésében vett részt, ezért a szabadságvesztés tartama még az igen kedvezőtlen előélete mellett sem tekinthető eltúlzottnak enyhének. Mindezek alapján az ítéltábla nem látott lehetőséget a szabadságvesztés tartamának lényeges súlyosítására, mivel az már a vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrányok – elsőfokú ítéletben megtartott – belső arányosságának sérelmét eredményezte volna. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárása szintén megfelelt az irányadó anyagi jogi rendelkezéseknek.

[82] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség képviselője átiratában helytállóan utalt, az elsőfokú bíróság kártérítéssel kapcsolatos rendelkezései – az alábbiak szerint – több szempontból is tévesek voltak.

[83] Az elsőfokú ítélet 10. tényállási pontjában rögzített – tanú10 magánfél sérelmére megvalósított – bűncselekmény elkövetésében Terhelt2 II. rendű vádlott semmilyen formában nem vett részt, míg Terhelt4 VIII. rendű vádlott nem működött közre a csalási cselekményben. Erre figyelemmel tévedett a törvényszék, amikor Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 VIII. rendű vádlottat is kötelezte a bűncselekménnyel okozott kár megtérítésére. Mindezek alapján az ítéltábla a hivatkozott vádlottak vonatkozásában mellőzte az tanú10 magánfél részére történő, kártérítés és az ahhoz kapcsolódó eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseket.

[84] A másodfokú bíróság lényegében ugyanezen indokokra figyelemmel mellőzte Terhelt3 VII. rendű vádlott vonatkozásában a tanú8 [8. tényállási pont] és személy [9. tényállási pont] magánfelek részére történő, kártérítés és az azokhoz kapcsolódó eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseket. Terhelt3 VII. rendű vádlott ugyanis nem a magánfelek anyagi károsodását ténylegesen előidéző csalás elkövetésében vett részt, hanem a mások által korábban megvalósított csalásból származó – ekként bűnös eredetű – vagyon realizálásában működött közre.

[85] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék az eljárás korábbi szakaszában már jogerős és végrehajtható rendelkezést hozott a Bj.68/2020/1. tételszám alatt kezelt bűnjel vonatkozásában [Szolnoki Törvényszék 3.B.956/2020/2. számú ítélete], így az annak (ismételt) elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[86] Az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályhelyek több esetben kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorultak az alábbiak szerint. A másodfokú bíróság pótlólag felhívta a Btk. 79. §-át és a 80. § (1) bekezdését; mellőzte a Btk. 36. § 1. fordulatára történő hivatkozást, míg a Btk. 61-62. §-a helyett a Btk. 61. § (1) bekezdését és a Btk. 62. § (1) bekezdését jelöli meg.

[87] A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[88] A fentiekben kifejtett indokokra figyelemmel az ítéltábla a felmentést és a büntetések enyhítését célzó védelmi fellebbezéseket, továbbá Terhelt4 VIII. rendű vádlott vonatkozásában a súlyosítás érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést nem találta alaposnak, míg az ügyészség fellebbezését egyéb részében alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján eljárva – a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helybenhagyta.

[89] Észlelte az ítéltábla, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott állandó bejelentett lakóhelyének címe megváltozott, továbbá a II. rendű vádlott időközben eljárást segítő⁷be került, ezért egyrészt helyesbítette a lakóhelyének címét, másrészt pedig a személyi adatai körében feltüntette a tényleges tartózkodási helyét.

[90] Az ítéltábla – a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – az alábbiak szerint rendelkezett a másodfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről. Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott, valamint védőik fellebbezése egyik irányban sem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla ezen vádlottakat kötelezte a másodfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére [Be. 613. § (2) bekezdés a) pont]; míg a Terhelt4 VIII. rendű vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés szintén nem volt eredményes, ezért a VIII. rendű vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költséget pedig az állam viseli [Be. 613. § (2) bekezdés b) pont].

[91] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1)-(2) bekezdéseiben alapul.

dr. Nagy Erzsébet
a tanács elnöke

dr. Kóbor Jenő
előadó bíró

dr. Katona Dorottya
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.142/2024/32. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 12.B.829/2021/111. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. szeptember 17.

dr. Nagy Erzsébet
a tanács elnöke